

Второ място във втора възрастова група (при неприсъдено първо място)

Мария Димова, на 19 години, от Бургас, студент в Университета за национално и световно стопанство - София

ЕДИНСТВО в многообразието на ЕВРОПА

Какво означава единство в многообразието? Това е една много крехка концепция, която измества фокуса от единство, основаващо се на обикновена човешка толерантност, към едно по-сложно единство, което се основава въз основа на разбирането и приемането, че разликите между хората обогатяват връзките и миروгледа в света. Този принцип на единство в многообразието намира своето приложение в много професионални области - политика, философия, екология, икономика, религия. Идеята е зародена още в далечното минало 400-500 години преди новата ера. Единството в многообразието е универсален закон със значителни последици за обществото, ако не му се обърне нужното внимание или просто го игнорираме.

Европа е един от седемте континента в света, а мотото на Европейския съюз е „Обединени в многообразието“. Европа е прекрасен континент със завладяваща история, наситен с много различни държави, етноси, народи и култури. С напредването на времето през 21-ви век се разглеждат няколко основни теми: единство и многообразие, конфликтки и консенсуси, традиции и трансформации, силата на включването и вредата от изключването. Мотото „Обединени в многообразието“ подобно на другите символи ясно подчертава европейската идентичност на всяка страна членка в Европейския съюз и нейните граждани. Фразата обхваща както единството, така и многообразието. Терминът се отнася до Европа, до нейните ценности, нейните културно-исторически, религиозни и хуманистични наследства. Въпреки многообразието и национализмът на страните в Европейския съюз, те трябва да надхвърлят своите предишни разделения и гордост, в името на обединението и изковаването на една обща съдба.

Европа е континент, който се нуждае от единство в многообразието. Всъщност понятието „единство“ не трябва да бъде основна цел само в Европа и Европейския съюз, а трябва е в сърцевината за разбирателство и дипломатия по целия свят. За постигане на максимален успех към по-добро бъдеще и мирен свят, единството не трябва да бъде самоцелно. То трябва да има цел, а именно тя да бъде тяхната обща участ. Тук се крие и смисълът на понятието „разнообразие“- гордеене със собствената си страна, но и зачитане на чуждите съседски права и интереси. От създаването на света понятието „мирен свят“ звучи и изглежда невъзможно и може би дори е така. Национализмът е нещото, което бъркаме с националното самочувствие и родолюбие. Европейският съюз трябва да направи всичко възможно за преодоляването на враждебностите между страните и останалите шест континента. То трябва да намери алтернативни подходи, които да съчетават икономическите и екологическите развития на страните в континента чрез подкрепа на културно многообразие и обмен между страните. Културата на всяка една страна не бива да бъде част от националистическата политика, нито да бъде жертва на изравняващи се и повърхностни модни тенденции. Тя трябва да показва и да подчертава идентичностите на

европейските ценности. В своето многообразие културата може да ни направи по-силни и да ни позволи да изградим Европа като дом за всички хора, които ценят, и почитат творчеството и свободата. Дом за тези, които имат уважение към съседите си. Културата може да бъде част за изграждането на обединителен мост между националните общества, разделяни от европейските граници, а и защо не и с тези, които са в световен мащаб.

В днешни дни настъпват времена, в които трябва да сме гъвкави и бързо да се адаптираме към нови начини за справяне с природата, променливия климат и промените, които се налага да правим в личен план. Културният обмен между страните може сравнително по-бързо да ни помогне с намирането на решение и да улесни справянето ни с тези промени. Той може да ни помогне да намерим по-устойчив начин, чрез който да се наслаждаваме на своя живот. Европа може да покаже изход от много дилеми и проблеми чрез правилно използване на многообразието на житейски опит в страните и подчертаване на културата като жизненоважен елемент от човешкия живот.

Постигането на баланс между единство и многообразие е от решаващо значение и не бива да се прекалява с нито един от двата термина. Прекаленото единство би довело до рискуване на стандартизацията и последващо унищожаване на националното единство, а от своя страна твърде голямото многообразие може да бъде пречка за намиране на общи интереси и сближаване на страните в бъдещето. С тези характеристики ние трябва да внимаваме и в никакъв случай да не ги подценяваме, за да не се получи обратен ефект, а именно подкопаване на изграждането на единна Европа. Често четейки проучвания и статии, разбираме, че повечето пъти Европа действа обединено само когато е изправена пред беда, криза. Пример за това мога да дам с различните валути на континента. Въпреки забавянето, конфликтите и нерешителността дали да бъде прието еврото в България, в крайна сметка, то се прие чрез множество преговори и компромиси от страна на европейските банки и нашата страна. Членовете на европейските комисии, отговарящи за еврозоната, поискаха единнодействие, което да служи като защитна стена от предстоящи бъдещи кризи, а от своя страна Европейската централна банка предостави своята подкрепа и приложи нестандартни политики. Но тук се появява и многообразието, въпреки проявеното единство последиците от взетото решение могат да се отразят по различен начин на всяка страна, зависи от начина за действие на политическите представители.

Много от страните не подкрепят многообразието, те са тласкани основно от своите интереси, пристрастие към самопотвърждаване и безопасност, или иначе казано – страните, действащи по по-различен начин от техния, не са безопасни за тях и могат да бъдат определени като потенциални бъдещи врагове или обект за присмех. Превъзможвайки тези фактори, страните могат да се обединят в пътя за по-добра обща съдба. Естествено, единството в многообразието не се е появило просто така, то се е създавало поради причина фактори. Факторите, които влияят на единството в многообразието са географското, расовото, политическото, езиковото, религиозното и социалното единство. Всички хора по света следват тези принципи. Стараят се да запазят всичко, което имат в добро състояние - поддържане на обща система за управление, общи

закони и обичаи, общи събирания и други. От тук следва, че изразът „Единство в многообразието“ е правилен и съществува въпреки масовите различия.

Моето мнение е, че единството в многообразието е положителна черта на нашето общество. Разбира се, ако не сме единни със сигурност ще бъдем по-уязвими. Затова е изключително важно да се потърси и намери сходство за постигане на общи успехи в основните ценности, както е и важно балансираното комбиниране на многообразието и единството. Единството в многообразието ни показва, че въпреки намирането ни на различно място в социално-гражданската пирамида, различните религии, които проповядваме и всички разлики помежду ни, ние не можем и не бива да бъдем разделени. Ние трябва да бъдем обединени за подобряването на Европа. Ние, хората, трябва да се подкрепяме един друг, да сме укрепени като държави, да водим съвместен живот на съществуване, изпълнен с много любов. Винаги трябва да носим славната история от миналото на нашата страна, но и да не позволяваме това да ни разделя и настройва враждебно. Всички тези разграничения в културите, традициите, музиката, танците, дори и във фестивалите, правят всяка една държава в Европа уникална и неповторима.

Европейските лидери се борят, за да запазят еврозоната и Европейския съюз заедно, когато се изправят в лицето на финансовата криза, която заплашва да раздели повечето партньорства, изградени в повече от век. И именно тук възниква въпросът „Защо единството в многообразието за Европа е толкова важно?“. Отговорът се крие в далечното минало, тогава когато континентът е бил исторически разделен от продължителни и дългосрочни конфликти, които изправят страните в Европа една срещу друга. Националните различия продължават и до ден-днешен, много въпроси, предизвикват разделение и дебати между страните членки, но общите интереси са това, което ги крепи. Поглед, вперен напред в по-доброто бъдеще, обединява и създава единство в многообразието на Европа.